Osvrt na izložbu Fedora Džamonje u Nacionalnom muzeju suvremene umjetnosti

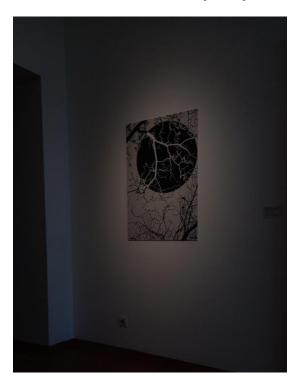
Fedor Džamonja hrvatski je umjetnik iz Splita, rođen 1955. Sin je Dušana Džamonje, jednog od najznačajnijih hrvatskih kipara 20. stoljeća. Izlaže slike i crteže od ranih sedamdesetih, studira povijest umjetnosti u Zagrebu te arhitekturu i kasnije slikarstvo u Londonu. Fotografijom se počinje profesionalno baviti od 1982. Živi i radi između Vrsara, Zagreba i Bruxellesa.

Posjetila sam ovu izložbu 24.5. te se uvjerila kako je Džamonja na poseban način prenio emocije svojim djelima fotografiranim kroz 40 godina. Postav je predstavljen kroz cikluse: Polja lopoča, Trenutak u životu drveća, Refleksije (Na jezeru), Oluje nad Valkanelom te Prirodo, priđi mi.

Fotografije su većinom crno bijele, uz par iznimki u bojama koje su meni osobno malo draže nego same crno bijele. Motivi na fotografijama su uglavnom priroda, razni pejzaži koje je umjetnik zamijećivao posljednjih 40 godina i odlučio ih zabilježiti. Velik broj fotografija je napravljen u umjetnikovom dvorištu u Vrsaru. Fotografije nevremena i oblačnog neba posebno su me se dojmile, na neobičan način i na gledatelja prenose uznemirenost i atmosferu oluje koja se zbivala u trenutku nastanka fotografije.

Uz fotografije imamo i par apstraktnih djela koji su naslikani na jednobojnom platnu uz par poteza crne, bijele ili sive boje. Osobno ih ne razumijem i ne vidim povezanost između fotografija i ovih djela, no vjerujem da i oni imaju svoju težinu i poruku.

I bez obzira na mnoštvo odlično eksponiranih, izoštrenih i osvijetljenih fotografija najljepše od svih su mi bile "Stablo žakadija" koje sam odlučila i uključiti u ovaj osvrt.

Tea Dominković